

GENOOTSCHAP JORIS VAN SEVEREN, op 22 november 1941 opgericht om de gedachtenis van Van Severen levendig te houden.

Op 20 mei 1940 werden Joris van Severen en Jan Rijckoort, leider en militie-inspecteur van het Verdinaso (Verbond van Dietsche Nationaalsolidaristen) te Abbeville vermoord.

Nog in datzelfde jaar werd door zijn vrienden en volgelingen te Gent het Joris van Severen Herdenkingskomiteit opgericht, o.m. door Jef François, Fernand Pauwels (de dichter Marnix van Gavere) namens de familie, Honoré de Busschere, F. van Dorpe (toen nog leider van de Dinaspersdienst), Leo Poppe, Pierre Feys, P. van Raemdonck, L. Beyaert (uitgever te Brugge) en Theo Hosten. De bedoeling was alles in stand te houden wat de nagedachtenis van Van Severen en Rijckoort levendig kon houden en de vervolgde Dinaso-families bij te staan, alsmede de Belgische verantwoordelijken voor de moord te Abbeville te (doen) vervolgen en bestraffen.

In april 1941 echter werd het Verdinaso door de Duitse bezetters opgeheven, terwijl een „putsch” tot gedeeltelijke aansluiting leidde bij de eenheidsbeweging VNV (Vlaamsch Nationaal Verbond), waartoe ook Rex-Vlaanderen was toegetreten.

Zo werd dan op 22 november 1941 de v.z.w. Genootschap Joris van Severen opgericht met als doel:

1. Het levendig houden van de gedachtenis van Joris van Severen door:

a) onderhoud van het huis van Van Severen in de vorm van een museum, *b)* de organisatie van een jaarlijkse plechtigheid ter ere van Van Severen en Rijckoort, *c)* de voortzetting van het proces tegen de schuldigen aan de moord op Van Severen en Rijckoort, *d)* het uitgeven van geschriften over Van Severen, *e)* het houden van voordrachten over Van Severen, *f)* het aanleggen van een Van Severen-archief, *g)* het stoffelijk overschot van Van Severen en Rijckoort vereren.

2. Steun verlenen aan de familieleden der slachtoffers van de terreur in de meidagen van 1940.

Uitdrukkelijk werd bepaald dat het Genootschap geen politieke doelen nastreefde en aan geen enkele politieke groepering was verbonden. Voorzitter van de vzw was C. van Raemdonck, terwijl het secretariaat werd waargenomen door Luc Delafortrie, die toen woonde in het huis van Van Severen te Brugge, het Cruyce van Boergonje, dat inderdaad als museum werd ingericht.

In 1942 werd Luc Delafortrie door de Duitsers gearresteerd en gedurende acht weken in de gevangenis van Brugge opgesloten vanwege de uitgave van zijn boek Joris van Severen en wij. Daarna ver-

plichtten de Duitsers hem tot ontslag en werd hij opgevolgd door Juliaan Verplaetse, die echter evenzeer een nationale houding aannam.

Het Genootschap belegde in verscheidene steden vele vergaderingen, waar o.m. de films van de Dinaso-landdagen werden vertoond en de in de meest uiteenlopende richtingen verspreide volgelingen van Van Severen elkaar voor korte tijd ontmoetten. Verwarring en fanatisme in 1944, de onzinnige repressie daarna betekenden het eind van elke activiteit. Toch zouden de volgelingen van Joris van Severen eind 1950 te Abbeville het praalgraf oprichten dat er nu nog staat.

STAF VERMEIRE